

Flemming Hegelund

SOLEN OG BLÆSTEN

digte

Net-Bog-Klubben
(autografisk manuskript)

ISBN: 887-85062-99-5
Copyright: Flemming Hegelund
år: 1998
Server: Cybercity

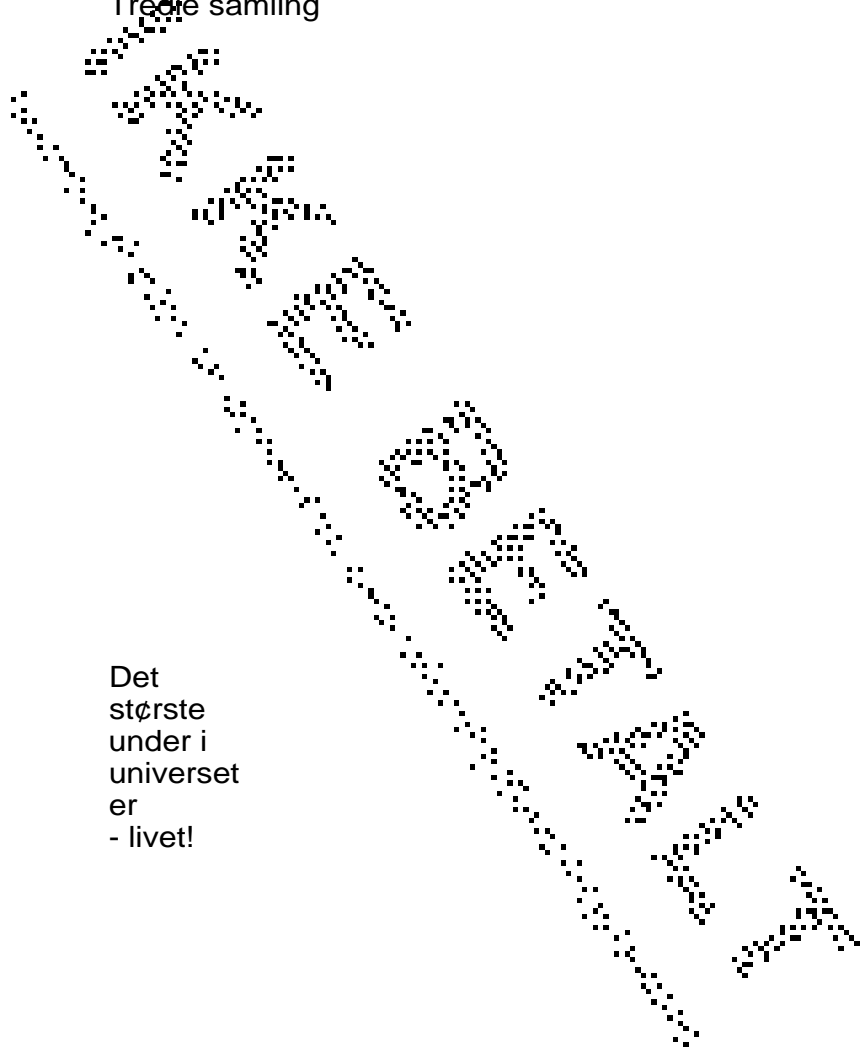
Advarsel: Enhver erhvervmæssig kopiering eller overdragelse er ulovlig og vil blive retsforfulgt med krav om erstatning .

Print-on-demand må kun forhandles af forhandlere, der er autoriseret af Kunstbiblioteket.

Antal sider: 43

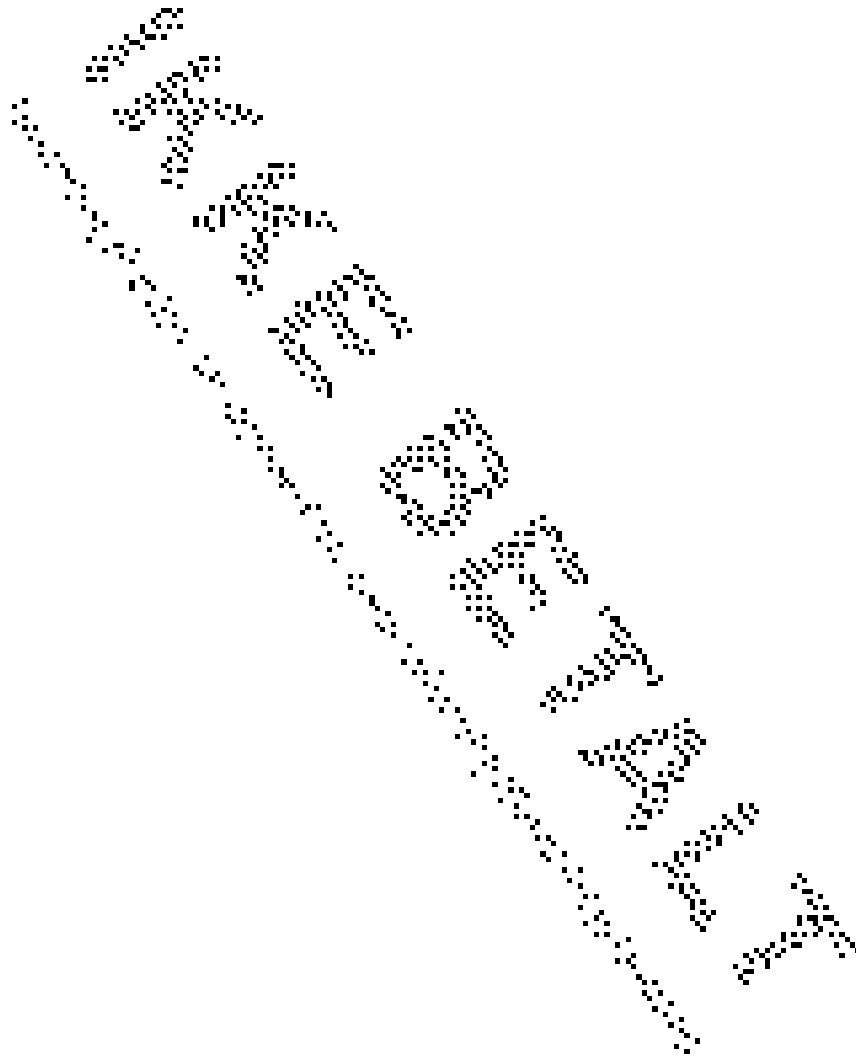
www.cybercity.dk
BETALT

Eksistentik
Tredie samling

Det
største
under i
universet
er
- livet!

TIDSPUNKTER

Mælkebøtter er ikke gule når de er hvide fordi de er gule når de er gule og ikke er hvide når de er gule fordi de først bliver hvide når de ikke længere er gule fordi de er hvide når de har været gule mælkebøtter

Bymenneske

Tænk engang
om jeg virkelig
fik taget mig sammen
og gik den tur i skoven
som jeg så ofte har truet med
klædte mig i mit skovtøj og
virkelig kom ud i skoven og så
træerne og fuglene
eller måske endda på et tidspunkt
så et rådyr eller fem
hvad skulle jeg så gøre
skulle jeg blive stående
lægge mig eller sætte mig
lade som om jeg ikke så noget
eller skulle jeg løbe
alt hvad jeg kunne
hjem og fortælle mig selv
at der intet var sket
men at det blæste en smule
og at jeg nok hellere måtte
se at komme en tur i skoven
tænk engang

Ventetid

Hvorfor var der ingen
der havde tænkt sig
at gøre noget
og af hvilken grund
stod man der
og ventede
i en uendelighed

I det mindste
forekom det som
havde man ventet
i timevis
hvilket naturligvis ikke
er en uendelighed
men dog kan sammenlignes
med lang tid

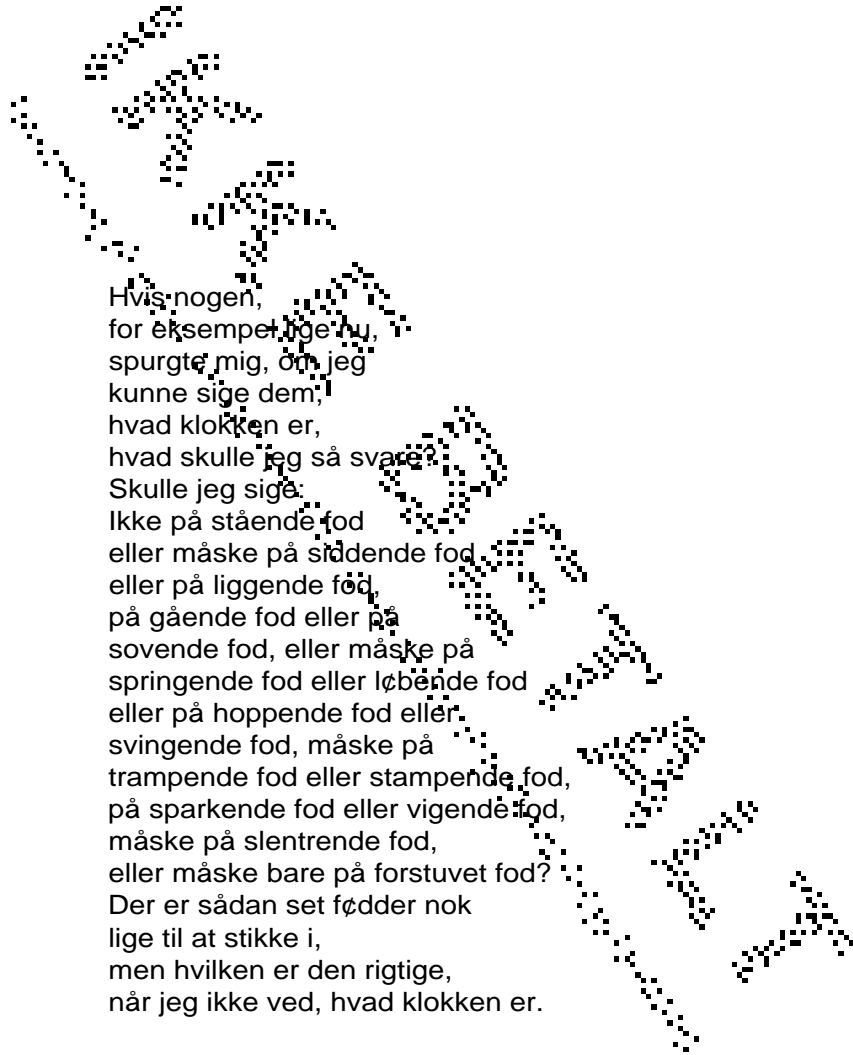
Åbenbart var der ingen
der havde tænkt sig
at gøre noget
alle vendte sig blot
og så på den
der stod ved siden af
som også vendte sig
og så på den ved siden af
indtil en endelig så på mig
men tog blikket til sig
med en undskyldende mumlen

Som om jeg
over hovedet
havde noget
som helst med
overkomme
situation
at gøre
bortset fra
at jeg naturligvis
har siddet og
beskrevet den,
men jeg har intet
med den at gøre
selv om også jeg
af og til venter
uden helt at være
klar over
på hvilket tidspunkt
ventetiden vil ophøre

Hvad med i morgen

Hvorfor er der aldrig nogen
der fortæller os ærligt,
hvad der sker i morgen
nå ja, de siger selvfølgelig en masse;
men de siger det aldrig ærligt.
Det viser sig altid, at der kommer
noget i vejen, noget uforudset,
og så kuldastes alle planer.
Hvem er det, der sidder og fortæller,
hvad der virkelig sker i morgen.
Hvis vi fik det ærligt at vide,
så kunne vi måske nå at forberede os,
finde elementære ting frem, gøre os de
helt nødvendige foranstaltninger,
så vi ikke blev overrasket af
tilfældige omstændigheder.
Det kan vi imidlertid ikke,
ikke som det er nu.

På hvilken fod

Hvis nogen,
for eksempel jeg nu,
spurgte mig, om jeg
kunne sige dem,
hvad klokken er,
hvad skulle jeg så svare?
Skulle jeg sige:
Ikke på stående fod
eller måske på siddende fod
eller på liggende fod,
på gående fod eller på
sovende fod, eller måske på
springende fod eller løbende fod
eller på hoppende fod eller
svingende fod, måske på
trampende fod eller stampefod,
på sparkende fod eller vigende fod,
måske på slentrende fod,
eller måske bare på forstuvet fod?
Der er sådan set fødder nok
lige til at stikke i,
men hvilken er den rigtige,
når jeg ikke ved, hvad klokken er.

Sigt

Det må siges
om politikerne
at de er fantastisk dygtige
til at sige tingene på sigt.
Desværre får vi aldrig at vide
om det er på god sigt eller
på dårlig sigt.
Heller aldrig om det er
på langt sigt eller kort sigt,
eller måske på udsigt,
- indsigt kan det
i hvert fald aldrig være.

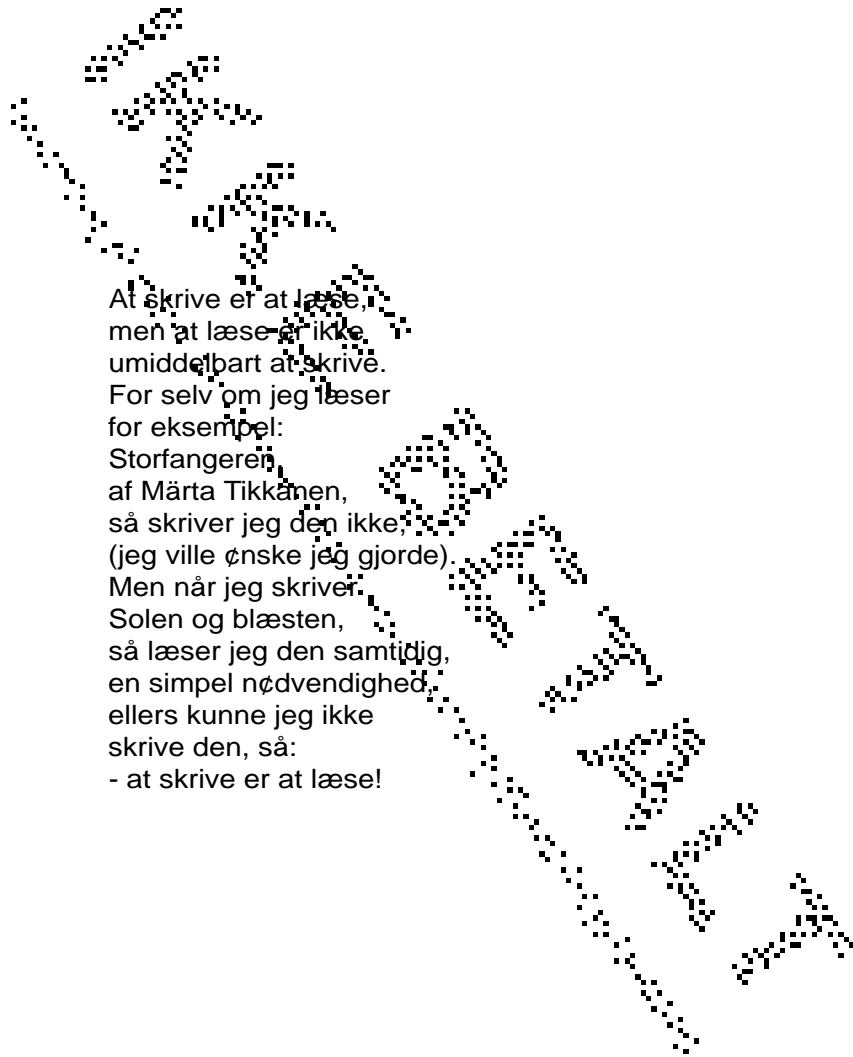
Det rette tidspunkt

Det er tit sket,
at jeg har gået og søgt
efter det rette tidspunkt,
men det gjorde jeg ikke i dag,
da jeg var inde i byen.
Jeg gik og tænkte på noget
helt andet;
men så var det der,
ganske uventet,
det rette tidspunkt,
det helt rigtige tidspunkt.
Jeg standsede overrumplet op
fordi jeg havde glemt,
hvad jeg skulle bruge det til
- og så var det for sent.

Noget

Du kan noget og jeg kan noget
alle kan noget og enhver kan noget
men jeg kan ikke alt og du kan ikke alt
alle kan ikke alt og enhver kan ikke alt
men jeg kan det jeg kan og du kan det du kan
alle og enhver kan det de kan
og på den måde kan du og jeg
og alle og enhver dog noget

Eksempel

At skrive er at læse,
men at læse er ikke
umiddelbart at skrive.
For selv om jeg læser
for eksempel:
Storfangeren,
af Märta Tikkanen,
så skriver jeg den ikke,
(jeg ville ønske jeg gjorde).
Men når jeg skriver:
Solen og blæsten,
så læser jeg den samtidig,
en simpel nødvendighed,
ellers kunne jeg ikke
skrive den, så:
- at skrive er at læse!

Ankomst

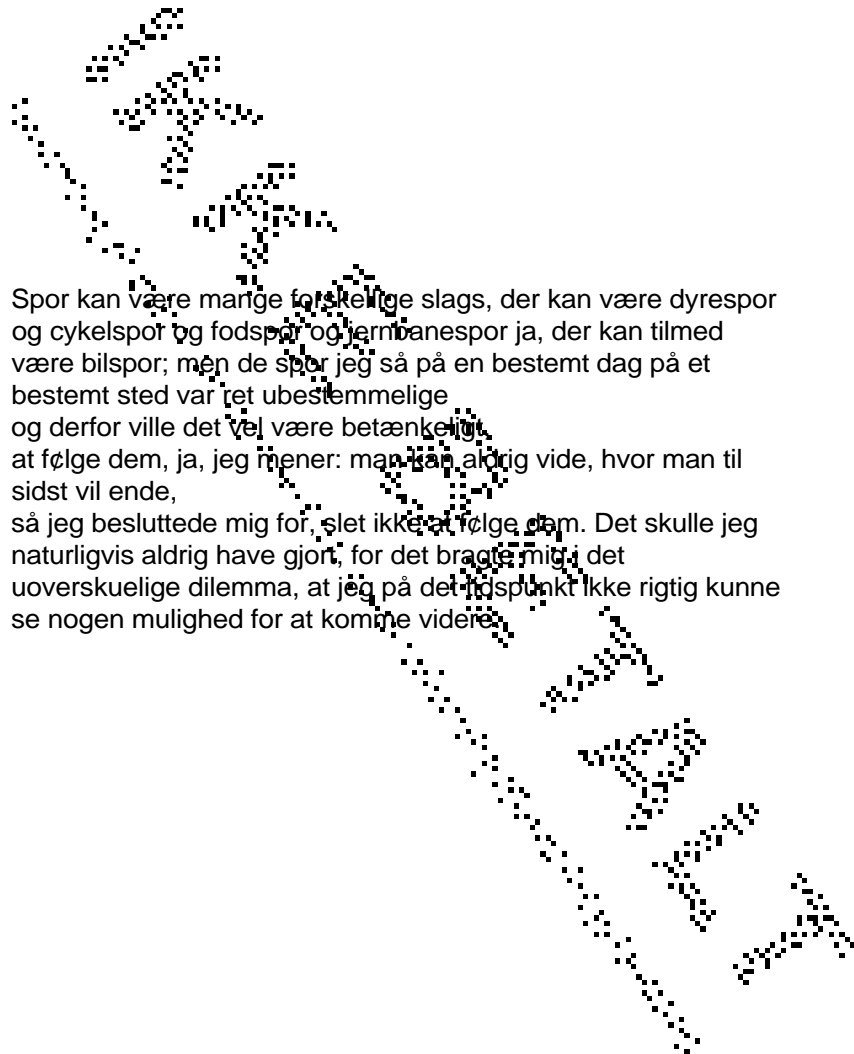
Efter vi var ankommet
steg jeg naturligvis af toget
og begav mig på vej op i byen

eftersom jeg ikke vidste
hvor jeg skulle hen
ville jeg spørge mig for

der var et par børn på fortovet
og jeg forsøgte at spørge dem om vej

de svarede ikke og legede bare videre
som om de overhovedet ikke så mig
det gjorde mig lidt ængstelig
for tænk om jeg overhovedet ikke eksisterede

Spor

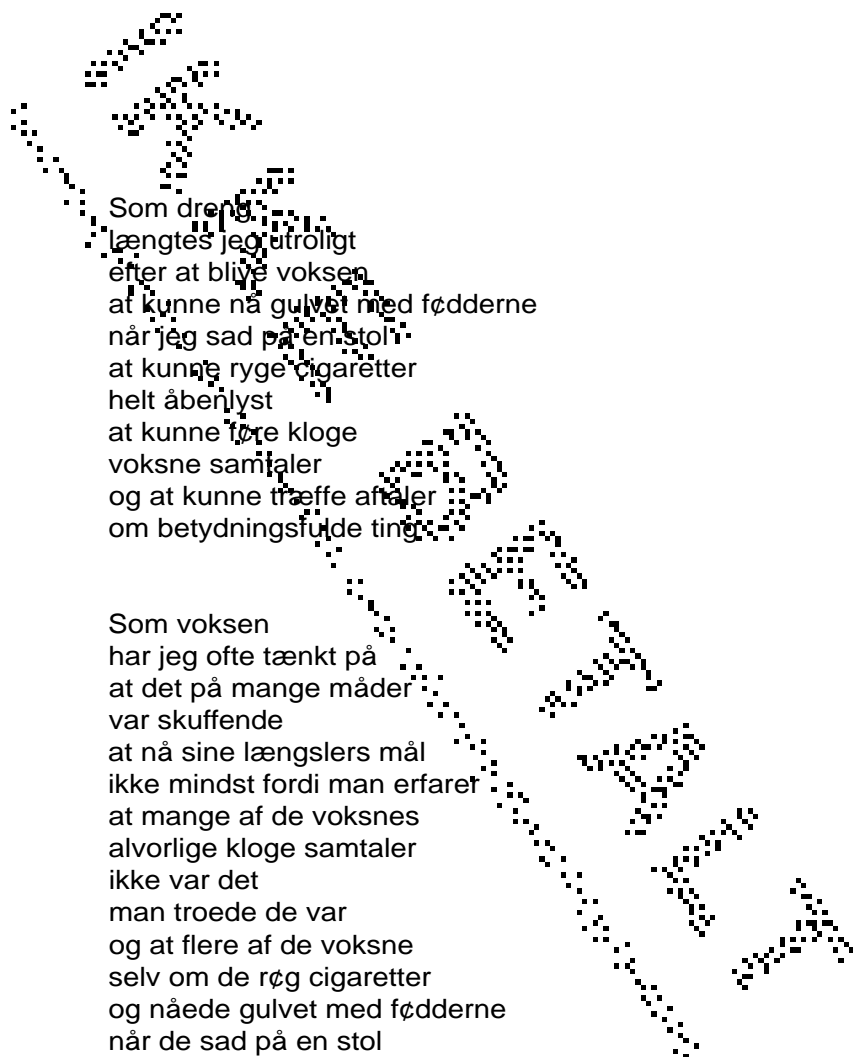
Spor kan være mange forskellige slags, der kan være dyrespor og cykelspor og fodspor og jernbanespor ja, der kan tilmed være bilspor; men de spor jeg så på en bestemt dag på et bestemt sted var ret ubestemmelige og derfor ville det vel være betænkeligt at følge dem, ja, jeg mener: man kan aldrig vide, hvor man til sidst vil ende, så jeg besluttede mig for, slet ikke at følge dem. Det skulle jeg naturligvis aldrig have gjort, for det bragte mig i det uoverskuelige dilemma, at jeg på det tidspunkt ikke rigtig kunne se nogen mulighed for at komme videre.

II

Tid - förvandlerska,
tid - förstörerska,
tid - förtrollerska.

(Edith Södergran)

De voksne

Som dreng
længtes jeg utroligt
efter at blive voksen
at kunne nå gulvet med fødderne
når jeg sad på en stol
at kunne ryge cigaretter
helt åbenlyst
at kunne føre kloge
voksne samtaler
og at kunne træffe aftaler
om betydningsfulde ting

Som voksen
har jeg ofte tænkt på
at det på mange måder
var skuffende
at nå sine længslers mål
ikke mindst fordi man erfarer
at mange af de voksnes
alvorlige kloge samtaler
ikke var det
man troede de var
og at flere af de voksne
selv om de røg cigaretter
og nåede gulvet med fødderne
når de sad på en stol
alligevel ikke var voksne og
at det er næsten umuligt
at holde op med at ryge

Tidspunkt

Jeg har klædt mig
i mit pæne tøj
bundet en smuk knude
på mit slips
overbevist mig om
at det ikke regner
så en paraply er unødvendig
jeg har tænkt mig også
at tage ind til byen for at
få noget at spise
det gør jeg hver dag
når jeg bliver sulten
ellers går det ikke rigtigt
og selv om jeg gjorde det
på samme tid i går og i forgårs
og dagen før i forgårs
så kan det pludselig strejfe mig
om det nu også er det rigtige
tidspunkt

Møde med friheden

I dag
havde jeg tænkt mig
at holde fri
at gå ud og synge en sang
om regnen og blæsten
sådan som jeg
ofte gjorde i min barndom

I dag
ville jeg gå ud i skoven
sorgløs
og glemme alle pligter
for en stund
bare synge meningsløst
og jublende
om friheden fuglene og vinden

I dag
ville jeg bare nyde
friheden
men havde åbenbart glemt
at frihed
muligvis kun er et ord
for jeg
mødte en ven på gaden

I dag
havde også han god tid
og han
trængte til at snakke
og jeg
måtte naturligvis lytte
til ham
hvad jeg selvfølgelig gerne
gjorde
hvad har man venner til

I dag
mens jeg sad og lyttede
til min ven
kom jeg til at tænke på
at frihed
måske alligevel ikke kun er
et ord
men at man ikke kan besidde
frihed
den skal man dele med andre

Regntung eftermiddag

Uden for er det en regngrå eftermiddag
inden for står jeg med regntungt hjerte

Dråberne rammer håret spjættet og siler
langsomt i flimrende slyng med ad ruden

Hvordan kan man både se fremad og tilbage
når tiden standser op i den tætte grå regn

Jeg elskede en pige - der også elskede mig
alligevel forlod jeg hende for længe siden

og dog føler jeg mig underlig berørt og
dybt nedslået over budskabet om hendes død

Virkelighed

Virkeligheden er
ikke altid så
realistisk som man måske
kan gå og forestille sig
ethvert tidspunkt kan ændre
livets gang så man spørger
igen og igen
gjorde man nu det rigtige
hvad skulle man
ellers have gjort kunne
det have været anderledes
elskede man simpelt hen ikke
nok

Hypnotik

Jeg er
afslappet, veloplagt
og godt tilpas
afslappet, veloplagt
og godt tilpas
afslappet, veloplagt
og godt tilpas
afslappet, veloplagt
og ...
når blot det gentages
ofte nok
bliver det en
virkelig tilstand
... godt tilpas

TV-aften

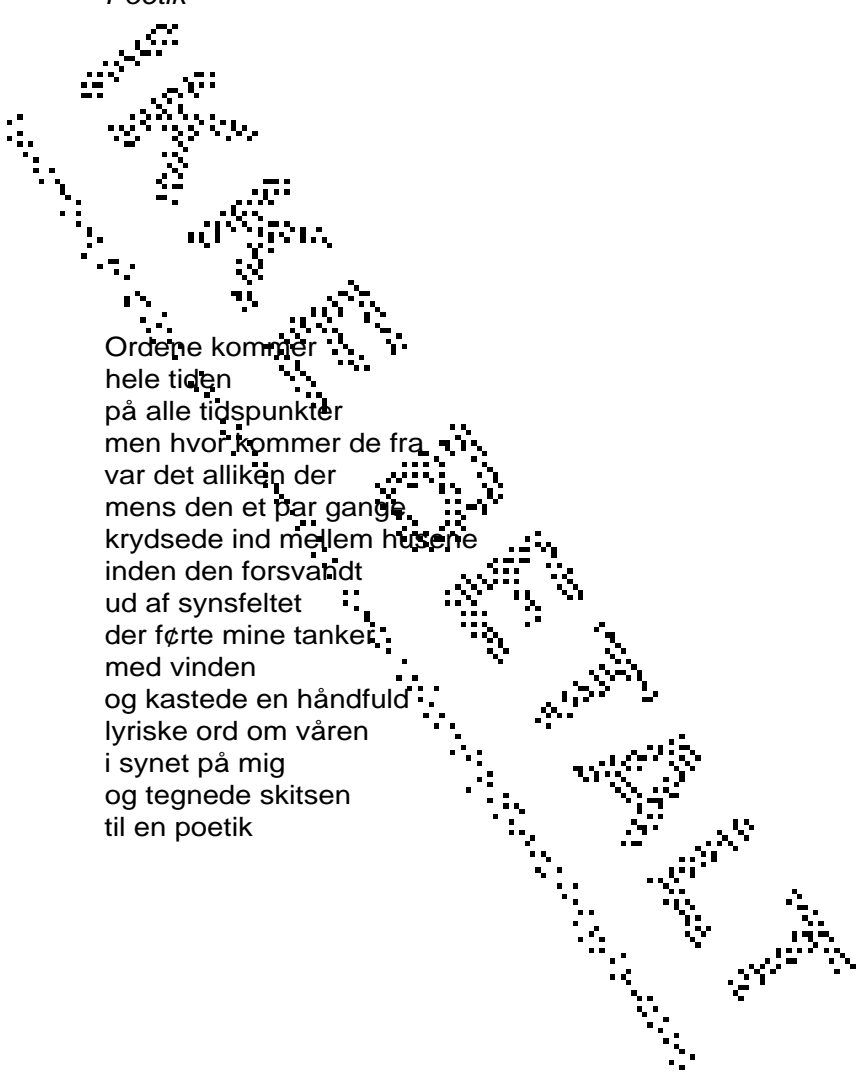
Han kom hjem fra arbejde,
gik ind i stuen, hvor hun sad
foran fjernsynet.
Hvad ser du, spurgte han.
Det ved jeg ikke, svarede hun.
Jamen ser du ikke TV, spurgte han.
Jo, jeg ser TV, svarede hun.
Hvad ser du.
Det ved jeg ikke.
Ser du ikke TV.
Jo, jeg ser TV.
Jamen, hvad er det, du ser.
Det ved jeg ikke, svarede hun.
Jamen, ser du ikke TV.
Jo, jeg ser TV, svarede hun.
Når du ser TV, må du vel vide, hvad
det er du ser, sagde han.
Det ved jeg ikke, jeg ser TV.
Han opgav og satte sig
ved siden af hende
- og så TV.

Skrammer

Livet
er en risikabel affære
for eksistensen giver
skrammer på sjælen
der er ingen fortrydelsesret
når døden lejlighedsvis
krydser din vej
og du alt for tydeligt ser
at alting er for sent
alligevel må du forstå
at du intet får givet
udover pligten til
at være taknemmelig
for livet

Poetik

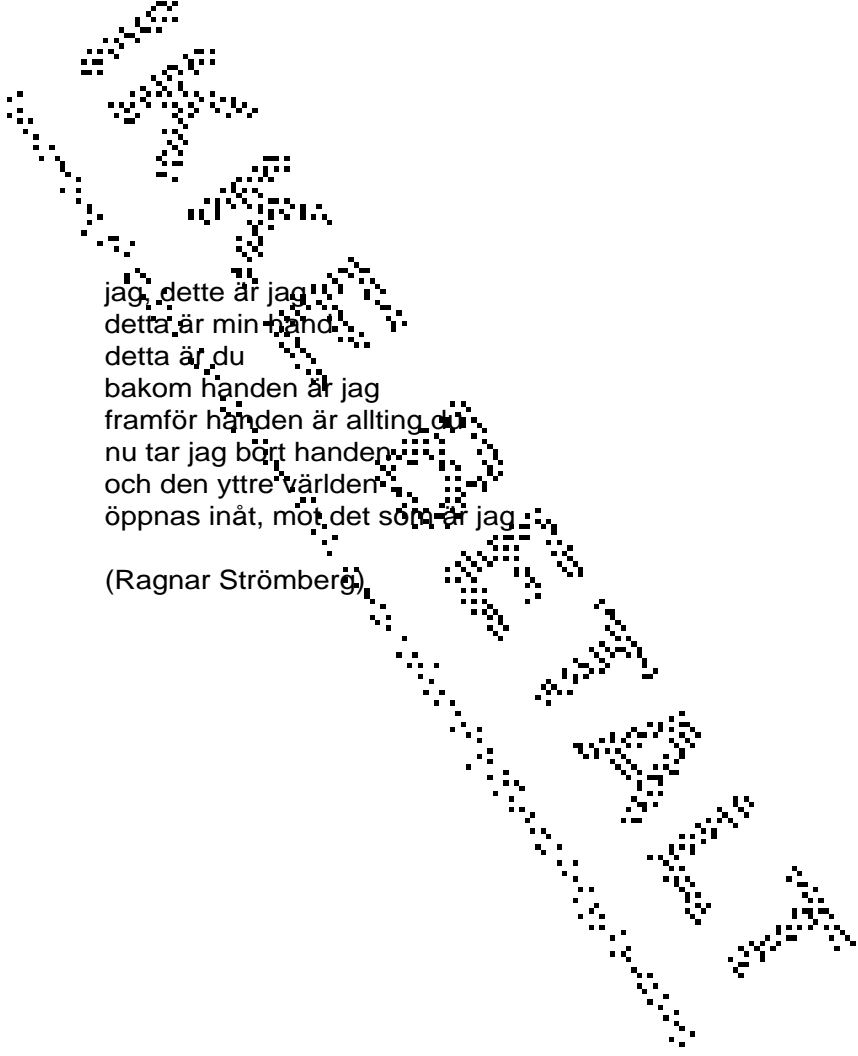
Ordene kommer
hele tiden
på alle tidspunkter
men hvor kommer de fra
var det allikevel der
mens den et par gange
krydsede ind mellem husene
inden den forsvandt
ud af synsfeltet
der førte mine tanker
med vinden
og kastede en håndfuld
lyriske ord om våren
i synet på mig
og tegnede skitsen
til en poetik

Hvad så

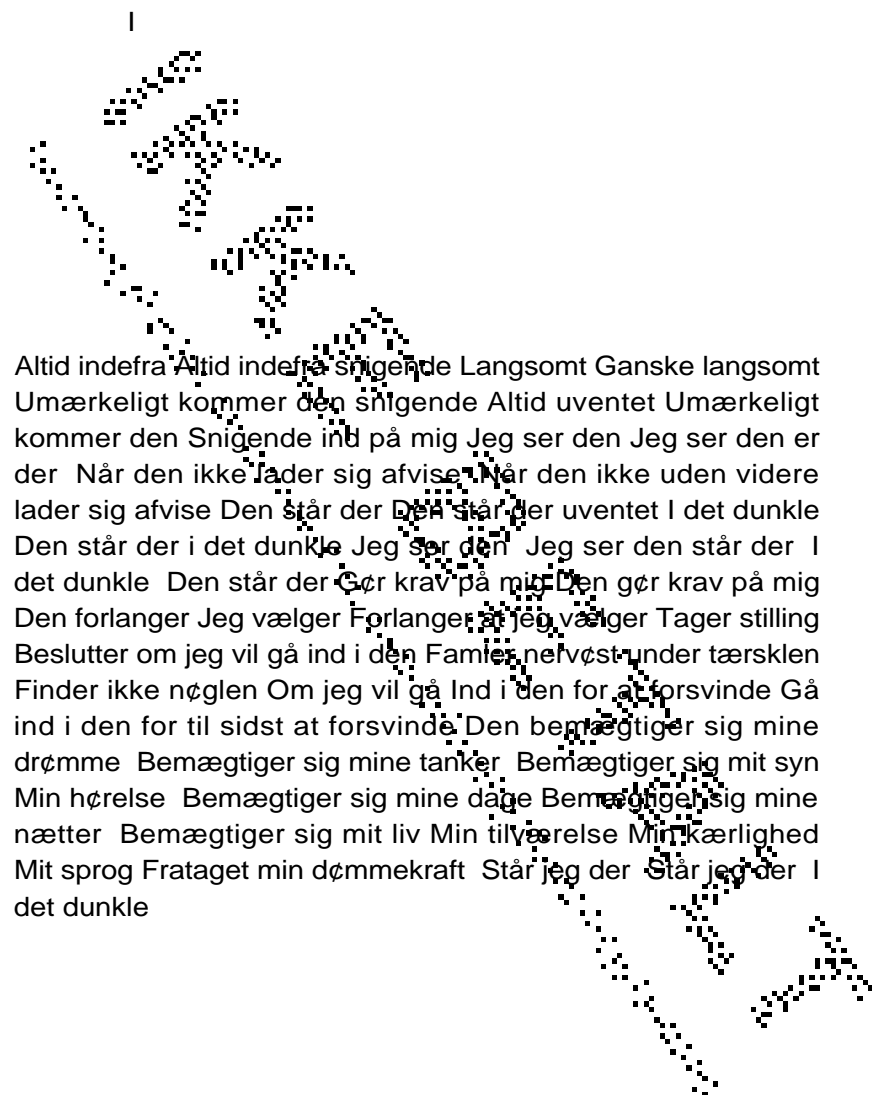
Hvad nu
om jeg i morgen
gik en tur ind i byen
og forvildede mig
ind i gader jeg ikke
i forvejen kendte og
pludselig stod
ansigt til ansigt
med den formel
der kunne sprænge universet
hvad så
hvad skulle jeg så gøre
skulle jeg
forsøgsvis hviske den
ganske stille
eller skulle jeg råbe den
højt og gjaldende
ind mellem karreer og huse
og se hvad der skete
- og hvad så

UNDER TÆRSKLEN

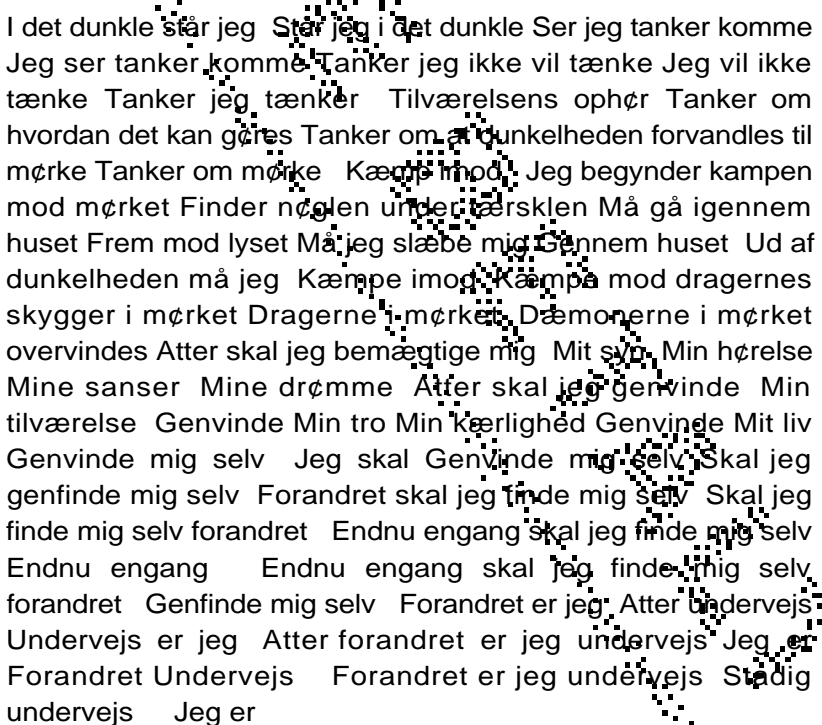
jag, dette är jag
detta är min hand
detta är du
bakom handen är jag
framför handen är allting du
nu tar jag bort handen
och den yttre världen
öppnas inåt, mot det som är jag

(Ragnar Strömberg)

Altid indefra Altid indefra snigende Langsomt Ganske langsomt
Umærkeligt kommer den snigende Altid uventet Umærkeligt
kommer den Snigende ind på mig Jeg ser den Jeg ser den er
der Når den ikke lader sig afvise Når den ikke uden videre
lader sig afvise Den står der Den står der uventet I det dunkle
Den står der i det dunkle Jeg ser den Jeg ser den står der I
det dunkle Den står der Ser krav på mig Den gør krav på mig
Den forlanger Jeg vælger Forlanger at jeg vælger Tager stilling
Beslutter om jeg vil gå ind i den Følger nærvest under tærsklen
Finder ikke nøglen Om jeg vil gå Ind i den for at forsvinde Gå
ind i den for til sidst at forsvinde Den bemægtiger sig mine
drømme Bemægtiger sig mine tanker Bemægtiger sig mit syn
Min hørelse Bemægtiger sig mine dage Bemægtiger sig mine
nætter Bemægtiger sig mit liv Min tilværelse Min kærlighed
Mit sprog Frataget min dømmekraft Står jeg der Står jeg der I
det dunkle

II

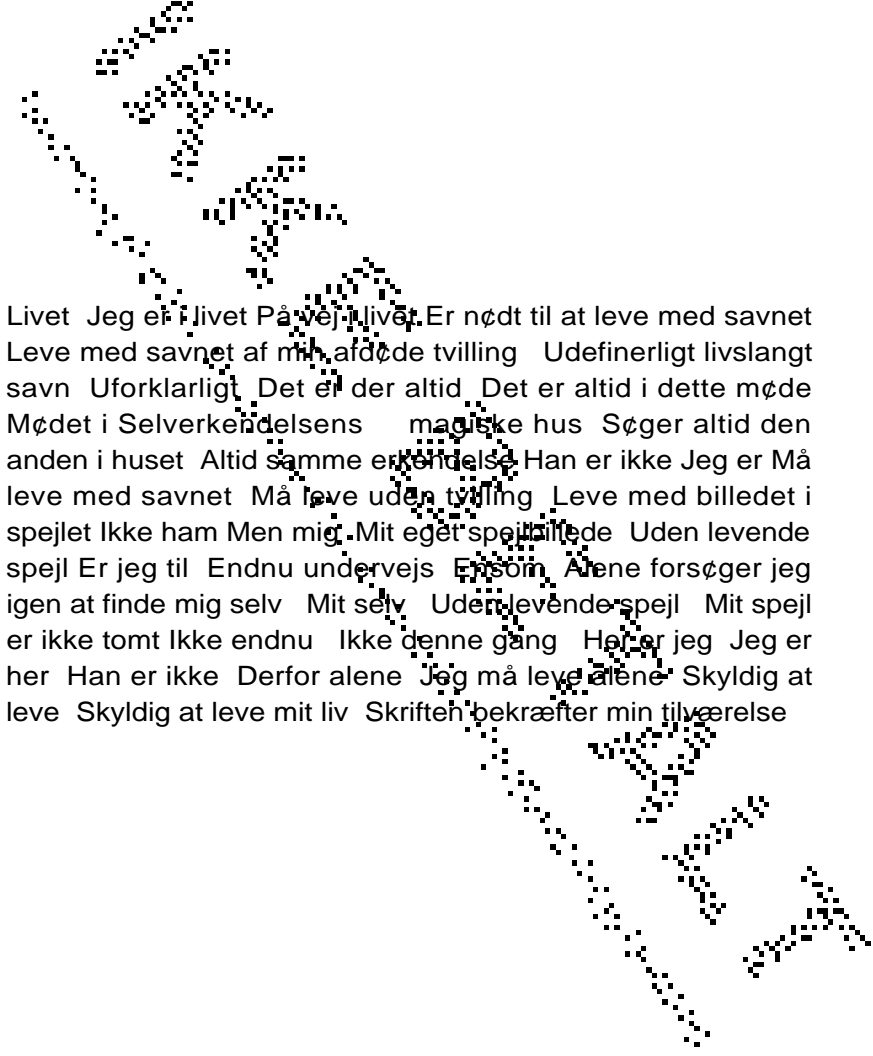

I det dunkle står jeg Står jeg i det dunkle Ser jeg tanker komme
Jeg ser tanker komme Tanker jeg ikke vil tænke Jeg vil ikke
tænke Tanker jeg tænker Tilværelsens ophør Tanker om
hvordan det kan gøres Tanker om at Dunkelheden forvandles til
mørke Tanker om mørke Kæmp mod Jeg begynder kampen
mod mørket Finder nøglen under tærsklen Må gå igennem
huset Frem mod lyset Må jeg slæbe mig Gennem huset Ud af
dunkelheden må jeg Kæmpe imod Kæmpe mod dragernes
skygger i mørket Dragerne i mørket Dæmonerne i mørket
overvindes Atter skal jeg bemægtige mig Mit syn Min hørelse
Mine sanser Mine drømme Atter skal jeg genvinde Min
tilværelse Genvinde Min tro Min kærlighed Genvinde Mit liv
Genvinde mig selv Jeg skal Genvinde mig selv Skal jeg
genfinde mig selv Forandret skal jeg finde mig selv Skal jeg
finde mig selv forandret Endnu engang skal jeg finde mig selv
Endnu engang Endnu engang skal jeg finde mig selv
forandret Genfinde mig selv Forandret er jeg Atter undervejs
Undervejs er jeg Atter forandret er jeg undervejs Jeg er
Forandret Undervejs Forandret er jeg undervejs Stådig
undervejs Jeg er

III

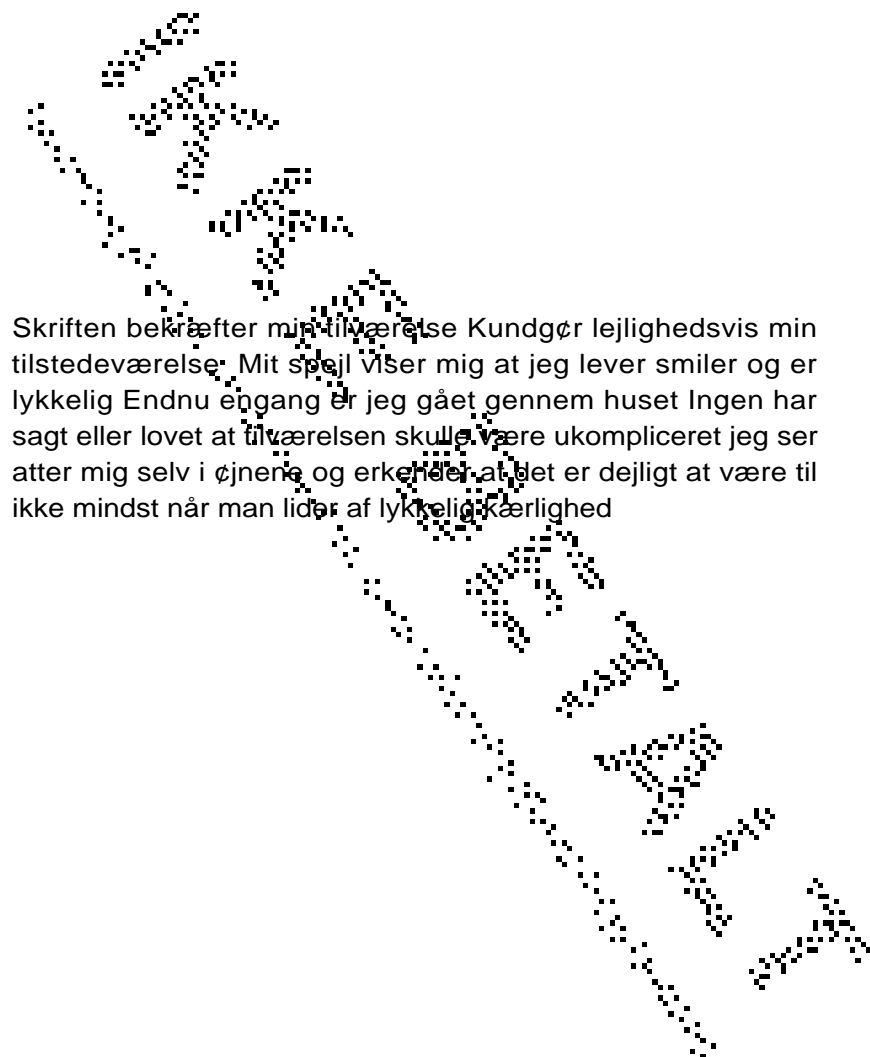
Jeg er stadig Stadig er jeg Undervejs Jeg er stadig undervejs
Gennem huset er jeg gået Endnu engang gennem huset Har
jeg genfundet mig selv Er jeg atter kommet tilbage fra mørket
Ud af selverkendelsens magiske hus Tilbage fra mødet i huset
med de uundgåelige tre De uadskillelige tre Angsten og
Lidelsen og Mennesket De tre er En De tre er Angsten lidelsen
og mennesket En Altid de samme tre i det Selverkendelsens
magiske hus Vi forandres Forandret er vi tre Stadig tre Jeg er
Forandret Alene i dette magiske hus Jeg er tre og dog En
Genvundet Genfundet Tilbage fra selverkendelsens hus er jeg
Forandret er jeg stadig den samme Genfundet Tilværelsen Mit
liv atter genvundet Endnu engang gik jeg gennem huset Fandt
nøglen til indgangen såvel som til udgangen Fandt mig selv
Genfandt atter mig selv levende Jeg bliver den jeg er Jeg er
Undervejs Stadig er jeg Undervejs Stadig bliver jeg den jeg er
Lykkelig vågner jeg og ser dagen Jeg vågner lykkelig
Taknemmelig ser jeg igen dagens lys Dagens lys Jeg hører
fuglenes sang Jeg er undervejs Endnu er jeg Undervejs Jeg
ser Jeg føler Jeg oplever Undervejs Det største under Livet

IV

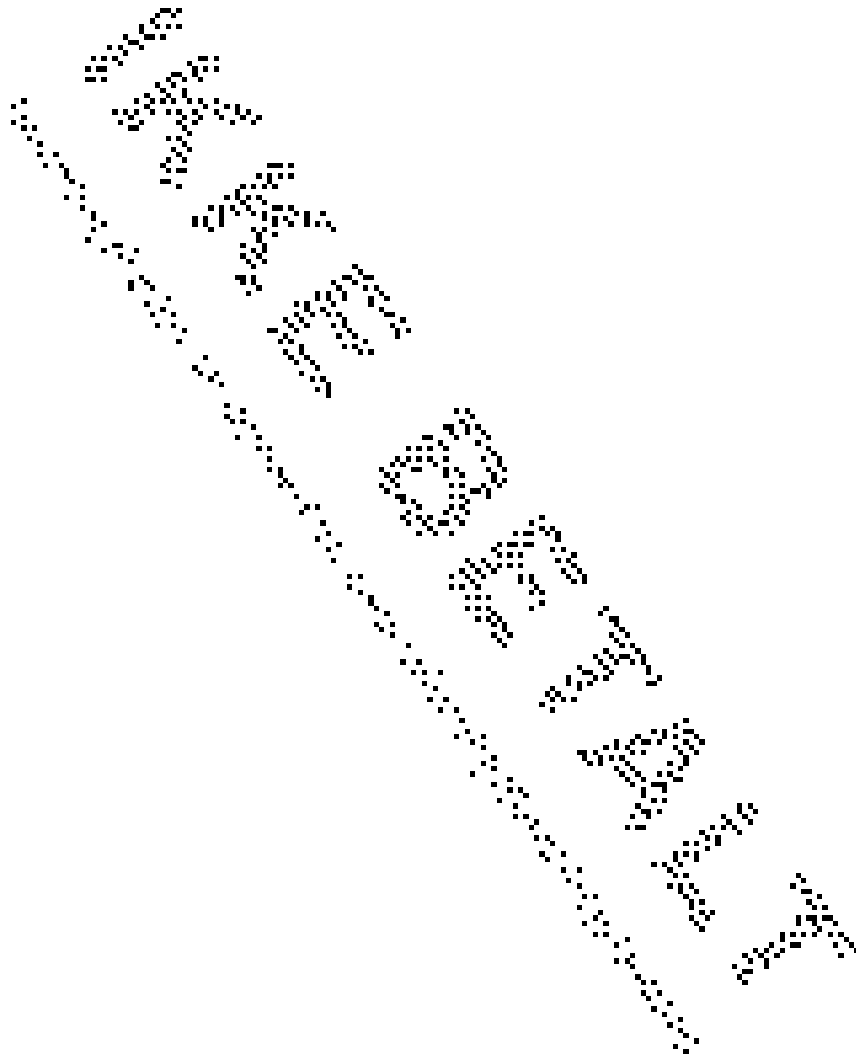
Livet Jeg er i livet På vej i livet Er nødt til at leve med savnet
Leve med savnet af min afdøde tvilling Udefinerligt livslangt
savn Uforklarligt Det er der altid Det er altid i dette møde
Mødet i Selverkendelsens magiske hus Søger altid den
anden i huset Altid samme erkendelse Han er ikke Jeg er Må
leve med savnet Må leve uden tvilling Leve med billedet i
spejlet Ikke ham Men mig Mit eget spejlbillede Uden levende
spejl Er jeg til Endnu undervejs Ensom Alene forsøger jeg
igen at finde mig selv Mit selv Uden levende spejl Mit spejl
er ikke tomt Ikke endnu Ikke denne gang Hør or jeg Jeg er
her Han er ikke Derfor alene Jeg må leve alene Skyldig at
leve Skyldig at leve mit liv Skriften bekræfter min tilværelse

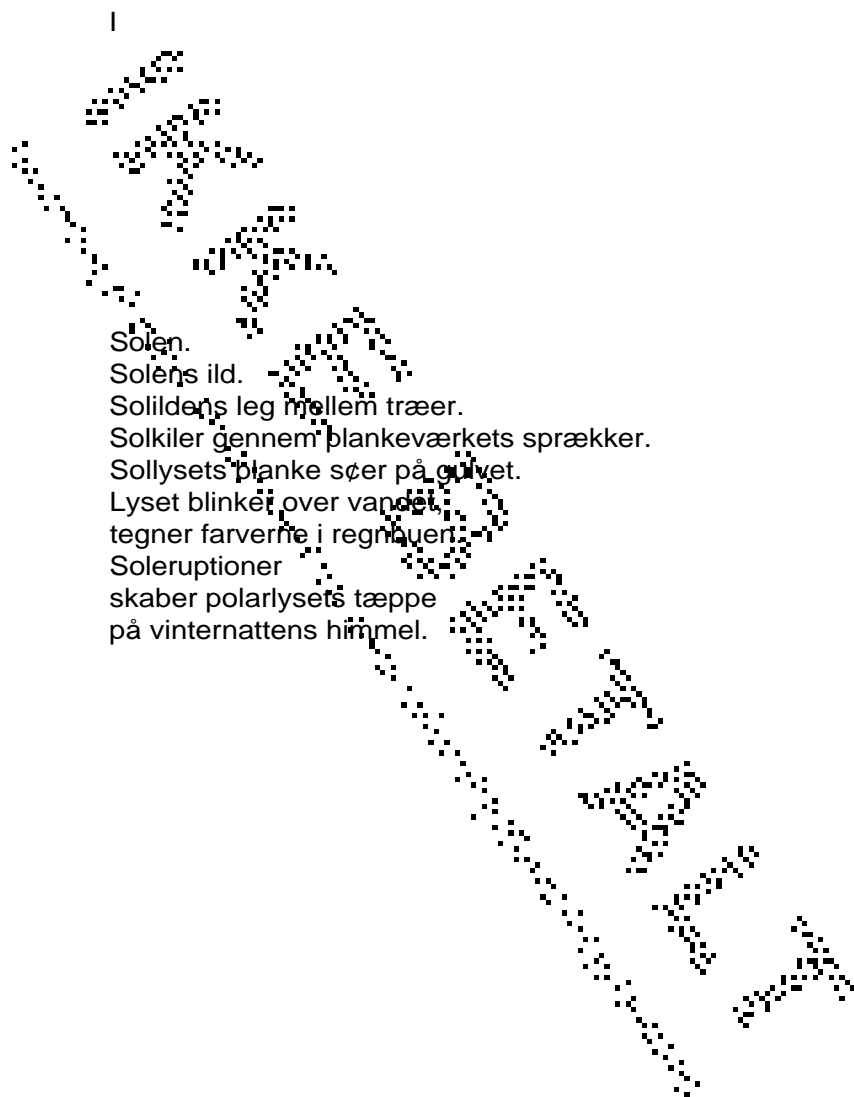
V

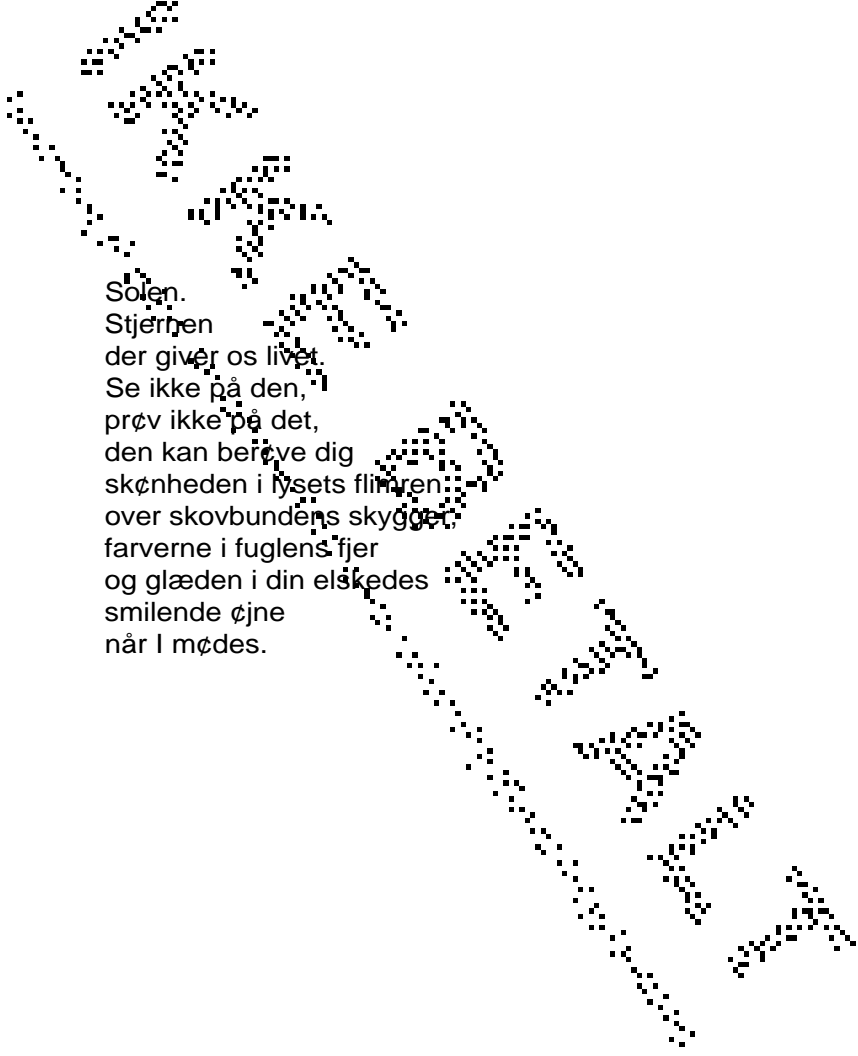
Skriften bekræfter min tilværelse Kundgør lejlighedsvis min tilstedeværelse Mit spejl viser mig at jeg lever smiler og er lykkelig Endnu engang er jeg gået gennem huset Ingen har sagt eller lovet at tilværelsen skulle være ukompliceret jeg ser atter mig selv i øjnene og erkender at det er dejligt at være til ikke mindst når man lider af lykkelig Kærlighed

SOLEN OG BLÆSTEN

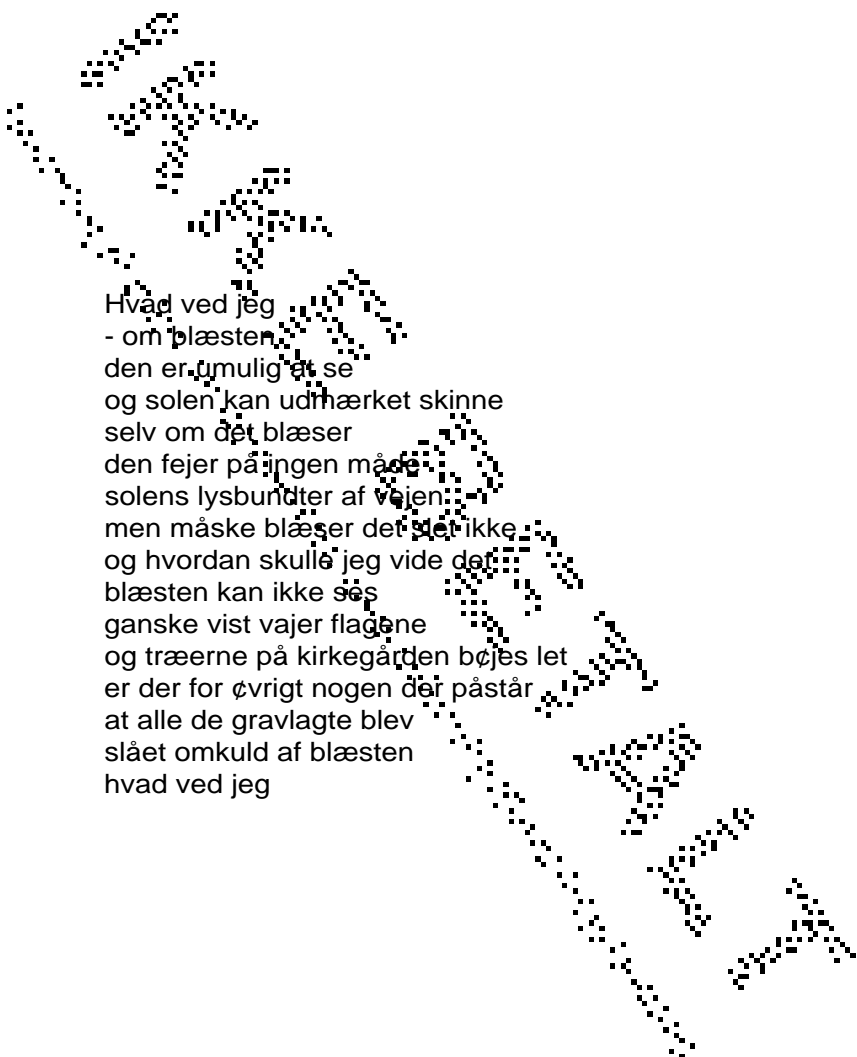

II

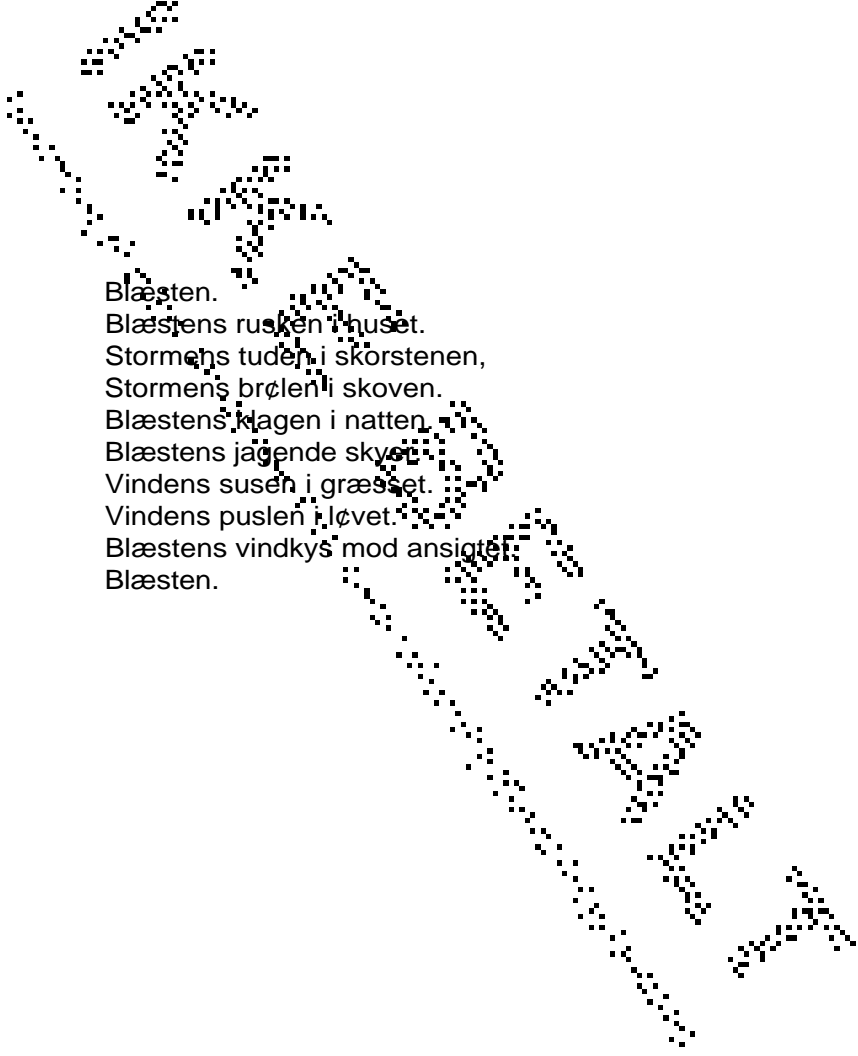
Solen.
Stjernen
der giver os livet.
Se ikke på den,
prøv ikke på det,
den kan berøve dig
skønheden i lysets flimren
over skovbundens skygger
farverne i fuglens fjer
og glæden i din elskedes
smilende øjne
når I mødes.

III

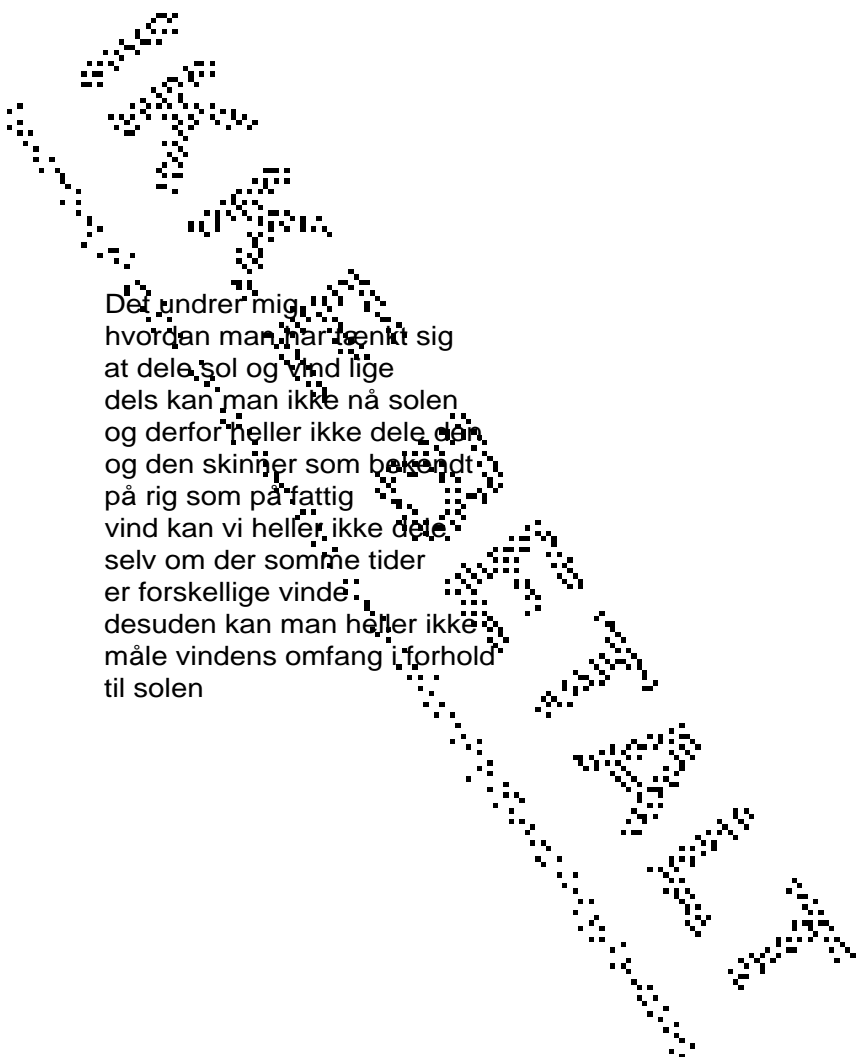
Hvad ved jeg
- om blæsten
den er umulig at se
og solen kan udmærket skinne
selv om det blæser
den fejer på jorden måske
solens lysbunter af vejen
men måske blæser det det ikke
og hvordan skulle jeg vide det
blæsten kan ikke ses
ganske vist vajer flagene
og træerne på kirkegården bøjes let
er der for øvrigt nogen der påstår
at alle de gravlagte blev
slået omkuld af blæsten
hvad ved jeg

IV

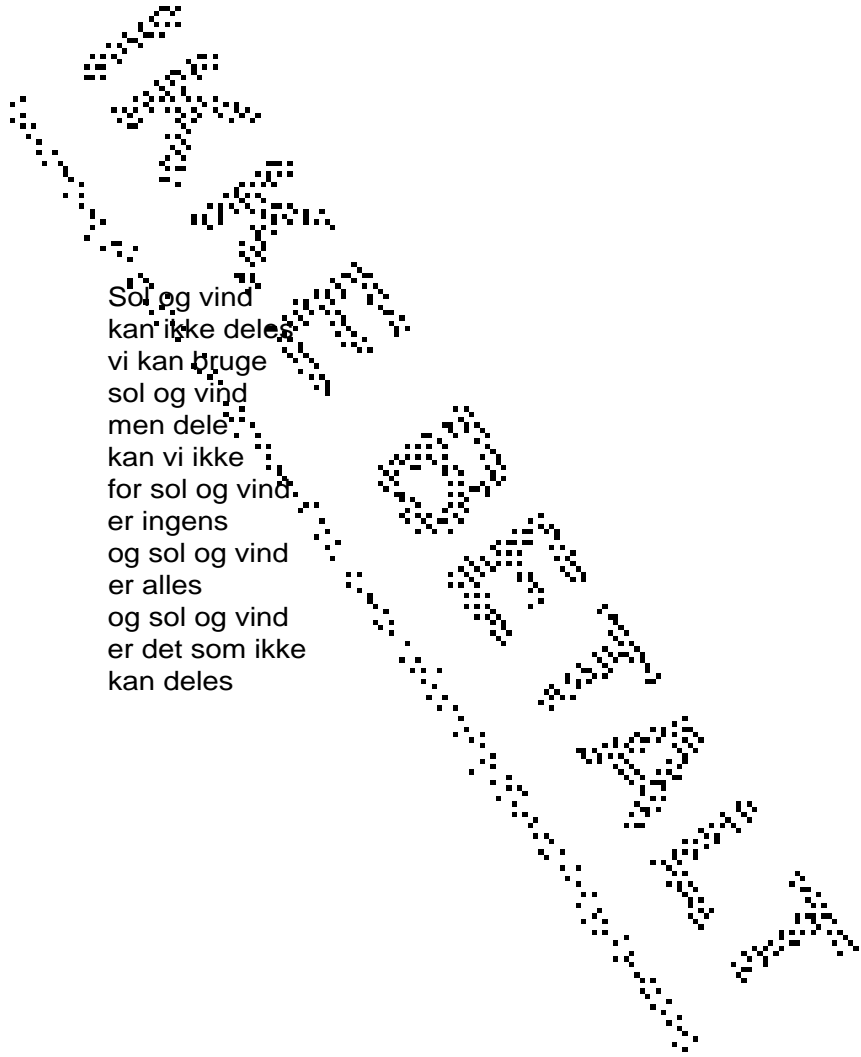
Blæsten.
Blæstens rusken i huset.
Stormens tuden i skorstenen,
Stormens brølen i skoven.
Blæstens klagen i natten.
Blæstens jagende skyer.
Vindens susen i græsset.
Vindens puslen i løvet.
Blæstens vindkys mod ansigter.
Blæsten.

V

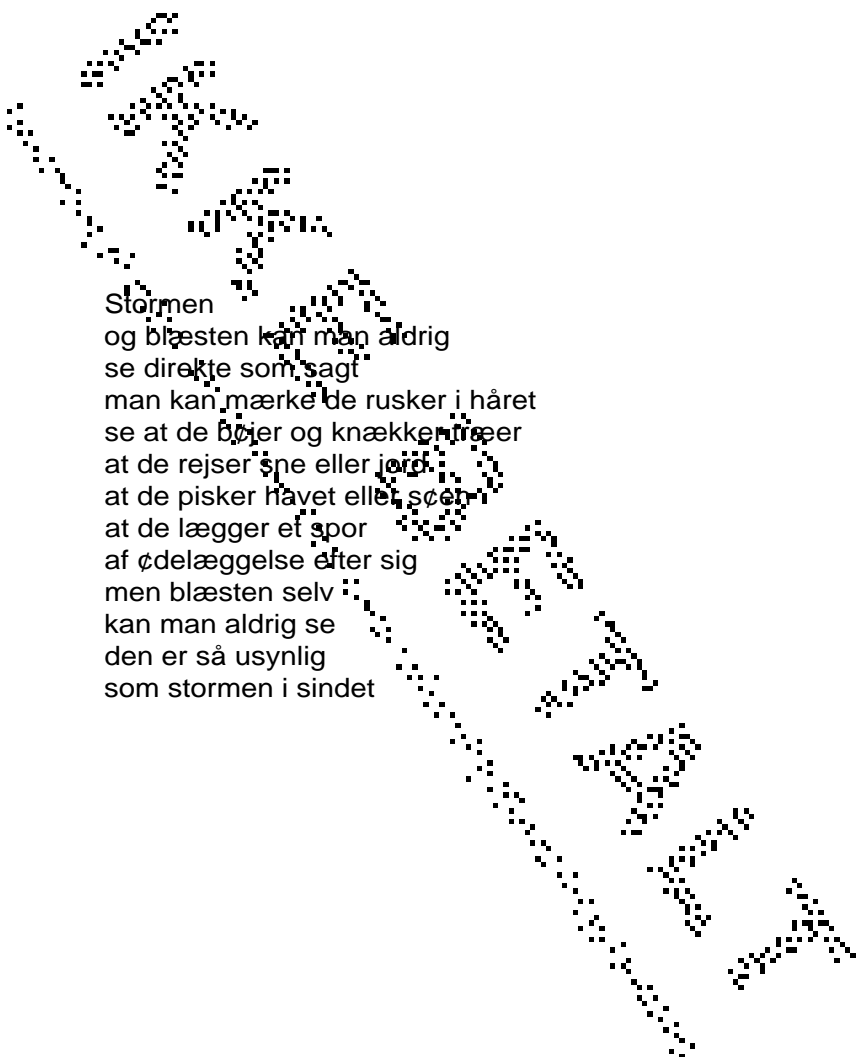
Det undrer mig
hvordan man har tænkt sig
at dele sol og vind lige
dels kan man ikke nå solen
og derfor heller ikke dele den
og den skinner som bekendt
på rig som på fattig
vind kan vi heller ikke dele
selv om der somme tider
er forskellige vinde
desuden kan man heller ikke
måle vindens omfang i forhold
til solen

VI

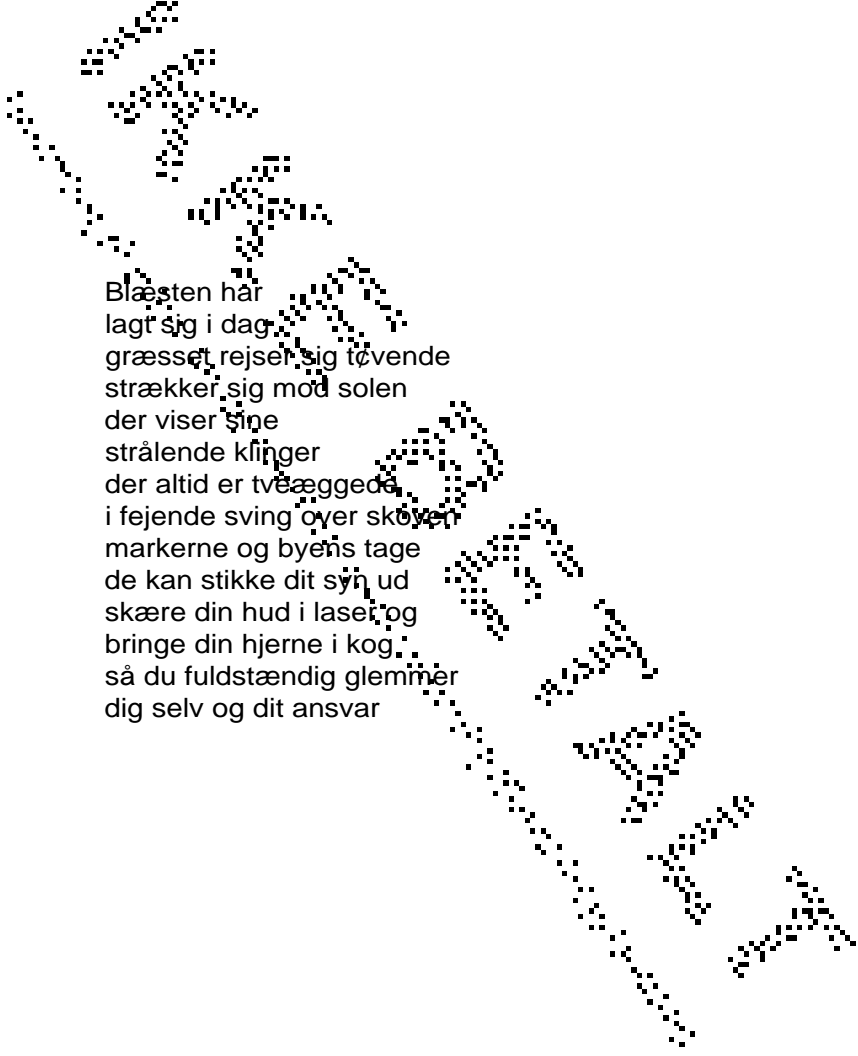
Sol og vind
kan ikke deles
vi kan bruge
sol og vind
men dele
kan vi ikke
for sol og vind
er ingens
og sol og vind
er alles
og sol og vind
er det som ikke
kan deles

VII

Stormen
og blæsten kan man aldrig
se direkte som sagt
man kan mærke de rusker i håret
se at de bøjer og knækker træer
at de rejser sne eller jord
at de pisker havet eller søen
at de lægger et spor
af ødelæggelse efter sig
men blæsten selv
kan man aldrig se
den er så usynlig
som stormen i sindet

IIX

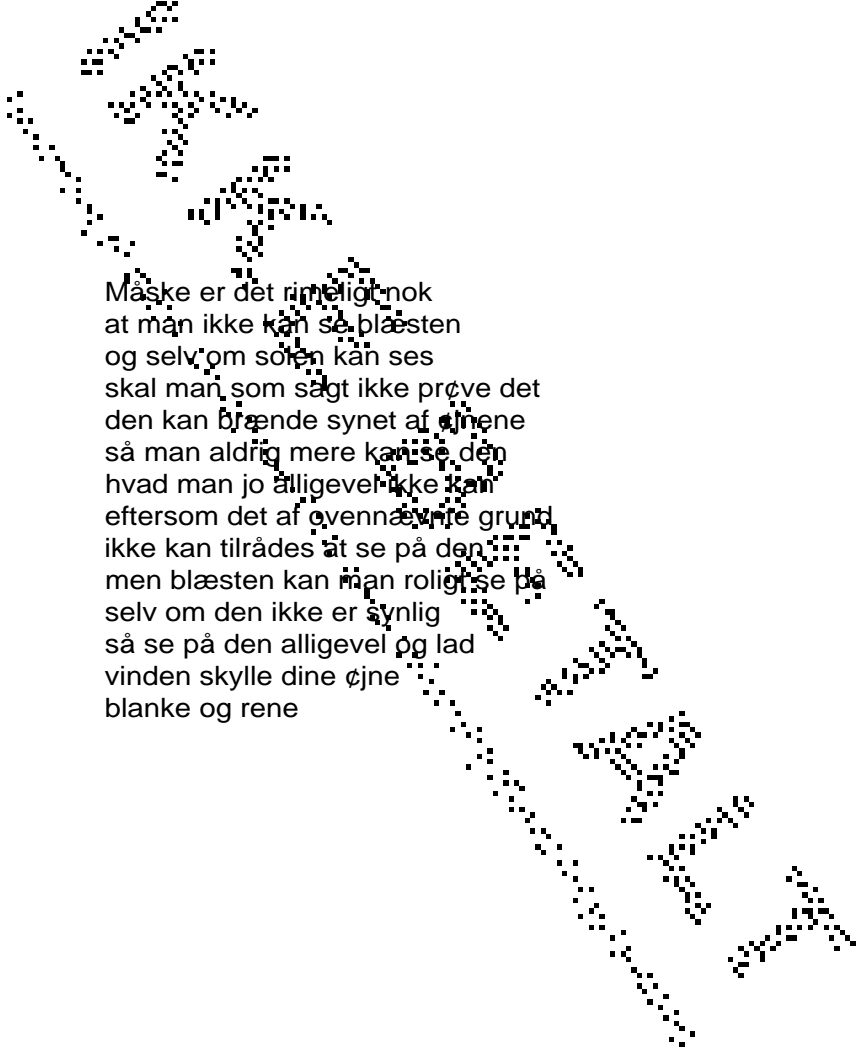
Blæsten har
lagt sig i dag
græsset rejser sig tøvende
strækker sig mod solen
der viser sine
strålende klinger
der altid er tvæggede
i fejende sving over skoven
markerne og byens tage
de kan stikke dit syn ud
skære din hud i laser og
bringe din hjerne i kog
så du fuldstændig glemmer
dig selv og dit ansvar

IX

Dog er det både
solen og blæsten
der giver os livet
så vi kan ånde og se
føle og opleve
bruge tilværelsen
digte og elske
forsøge at beskytte jorden
den usynlige luft
regnen og solen
og alt det
der ikke kan deles

X

Måske er det rimeligt nok
at man ikke kan se blæsten
og selv om solen kan ses
skal man som sagt ikke prøve det
den kan brænde synet af dine
så man aldrig mere kan se den
hvad man jo alligevel ikke kan
eftersom det af ovennævnte grund
ikke kan tilrådes at se på den
men blæsten kan man roligt se på
selv om den ikke er synlig
så se på den alligevel og lad
vinden skylle dine øjne
blanke og rene